

Tabula primi libri.

Stuli questi

onū pmi scpti Thome de Ar
gentina.

Prima questio prologi.

Utrum deus sub ratōe abyssali vel absoluta
subijciatur in sacra scriptura.

In hac questione sic pceditur.

Primo ponitur cōclusio.

Secundo adducuntur opinionēs cōtrarie
cum suis motiuis. z ostēditur hōi ratōes
nō cōcludere.

Tercio confirmatur ipsa conclusio.

Quarto respondet ad argumenta quibz ipsa
questio pponēbatur.

Et hoc ordine pcedit vtrplimū
in alijs questionibz huius opus.

Secūda questio prologi.

Utrum theologia sit scientia.

In hac qōne quattuor sunt videnda.

Primo. vtrum theologia sit scientia.

Secundo vtrum in tali scientia articuli fi
dei sint principia.

Tercio vtrum ex hoc sequatur q sit scientia
subalterna.

Quarto vtrum pprie dicatur sapientia.

Tercia questio prologi.

Utrum certa scientia z euidens noticia eorū
que ponit fides catholica p diuinam potē
tiam possit cōmunicari viatori infra termi
nos vie simpliciter permanēti.

In ista qōne quattuor sunt videnda.

Primo id quod questio querit.

Secūdo data tali pfecta noticia siue in via
siue in patria. vtrum simul cum ea possit ve
ra fides pmanere. hoc ē. vtz habit⁹ fidei in
fusa z intuitiua noticia p rē sil⁹ possint māere

Tercio vtrum fides et opinio sint compossi
bilia circa idem.

Quarto ad articuli primi intelligentiam de
clarantur aliqua de nostri intellectus obie
cto adequato. s. quid sit obiectum adequa
tum intellectus nostri.

Quarta questio prologi.

Utruz sacre scripture scientia pprie dicatur
affectiua.

In ista questioe qttuor sunt videnda.

Primo a q scientia pprie sit denomināda

Secūdo dato q ex fine. quis sit pprie finis
theologie.

Tercio videndū est illud qd questio querit.

Quarto tollēda sunt quedā motiua diuersa

rum opinionū que veritati tercij articuli vi
dentur obuiare.

Distinctio prima. q. i.

Utrum obiectum ordinate fruitionis possit
esse aliquid citra deum.

In ista questioe quattuor inquirunt.

Primo respectu cuius obiecti proprie habeat
esse fruitio.

Secundo cui⁹ potentie actus sit fruitio.

Tercio dato q voluntatis. vtrum nuda vo
luntas frui possit beatificc.

Quarto vtz volūtas iformata charitate pos
sit esse in actu fruitionis intellectu manente
suspensio ab omī actu cognitionis.

Questio. ij.

Utrū fm ordine que nūc credimus a deo in
stitutum. obiecto fruibili apphēso p intelle
ctū. necesse sit ipsam voluntatem frui.

In ista qōne ponunt qttuor cōclusiōes

Prima. Pro statu vie obiecto fruibili appre
henso p intellectū sub ratione vltimi finis
z necessitate volūtas fruit eo fruitione vie
nō tamē necessitate coactionis. sed necessita
te naturalis immutationis.

Secūda. Licet sic sit p se loquendo. p accidēs trī
volūtas pōt ab illa necessitate resilire.

Tercia. Obiecto fruibili clare viso in patria
per se loquendo necesse est voluntatem frui
fruitōne patrie.

Quarta conclusio. Nec per se nec p accidēs
a tali fruitione voluntas in patria potest se
auertere.

Questio. iij.

Utz beatus in obiectū fruibile siue beatificā
ten dat sub vna immodo ratione

In ista questione qttuor sunt vidēda.

Primo. vtrum obiectum fruibile sub vna ra
tione moueat tam intellectum qz voluntatē
ipsius beati.

Secundo dato q non. videnduz est vtrum
ipsam voluntatem beatam moueat sub di
uersa ratione. in tantū q actus fruitiōis pos
sit terminari ad essentiaz diuinā absqz hoc
q terminetur ad psonam.

Tercio vtrum possit terminari ad psonā abs
qz hoc q terminetur ad essentiam.

Quarto vtrum possit terminari ad vnam p
sonam absqz hoc q terminetur ad aliam

Questio. iiij.

Utrum vti proprie conueniat voluntati.

In ista questione quattuor declarātur.

Primo quid sit vti.

Secundo cuius potentie sit vti.

Tabula primi libri

Tercio utrum deo sit utendum.
Quarto utrum omnibus circa deum sit utendum.

Distinctio secunda. questio. i.

Utrum possit demonstratiue probari unum tantum deum esse.

In ista questione ponuntur quatuor conclusiones negatiue. ex quibus tandem inferuntur una affirmatiua.

Prima conclusio. Impossibile est esse plures deos solo numero differentes.

Secunda. Non possunt esse plures dii specie differentes.

Tercia. Impossibile est esse plures deos genere differentes.

Quarta. Impossibile est esse plures deos differentes analogia.

Questio. ij.

Utrum trinitas personarum et diuine essentie summa unitas sint compossibilia.

In ista questione quatuor declarantur.

Primo utrum sint tres persone in diuinis realiter differentes.

Secundo an hoc possimus probare euidenter et scientificiter.

Tercio an unitas in diuinis cum reali trinitate existens dicatur positue vel tantummodo priuatiue.

Quarto declarat illud quod quod queritur principalis.

Distinctio tertia. questio. i.

Utrum noticia qua deus esse cognoscitur. sit humano intellectui naturaliter inserta.

In ista questione quatuor declarantur.

Primo. utrum in via possimus cognoscere deum esse.

Secundo utrum possimus cognoscere quid est deus.

Tercio utrum deum esse sit per se notum.

Quarto quid sit vestigium de quo tractat magister in littera. et qualiter deus cognoscatur per vestigium.

Questio. ij.

Utrum imago trinitatis diuine reperiatur in homine.

In ista questione quatuor declarantur.

Primo genes que imago dei in homine principaliter attendatur.

Secundo quomodo partes imaginis se habeant ad id in quo fundantur.

Tercio quomodo partes imaginis se habeant ad se mutuo.

Quarto ex predictis inferuntur quoddam correlatum de intellectu agente.

Distinctio. iij.

Utrum generatio proprie dicta sit in diuinis.
Dic quatuor declarantur.

Primo declarat illud quod questio querit.

Secundo utrum generatio sit in quolibet diuina persona.

Tercio. utrum hec sit vera. deus non generat.

Quarto. utrum hec sit vera. deus genuit alium deum.

Distinctio. v.

Utrum filius generetur in diuinis de substantia patris.

Dic quatuor declarantur.

Primo utrum actus notionales conueniant diuine essentie actiue. puta utrum generare possit vel spirare.

Secundo utrum sibi conueniant passiuie. puta utrum diuina essentia generetur vel spiretur.

Tercio utrum diuina essentia debeat dici formalis terminus actus notionalis.

Quarto declarat illud quod queritur in questione.

Distinctio. vi. questio. i.

Utrum scientia et voluntas ac cetera perfectioes que formaliter in deo dicuntur esse differant inter se formaliter ex natura rei.

Dic quatuor declarantur.

Primo quid sit attributum.

Secundo declarat illud quod questio querit

Tercio. dato quod non sint in deo attributa distincta formaliter ex natura rei. utrum distinguantur per intellectum concipientem diuinam essentiam finem se sine omni comparatione.

Quarto dato quod non. utrum talium attributorum distinctio finem rationem per quemcumque intellectum siue creatum siue increatum necessario sumat per comparationem eorum ad creaturas in quibus realiter distinguuntur.

Questio. ij.

Utrum pater genuerit filium necessitate vel voluntate.

In ista questione quatuor ponuntur.

Primo ad declarationem terminorum ponuntur due distinctiones.

Secundo ostendit quomodo pater necessitate dicitur generare filium.

Tercio ostendit quomodo pater voluntate dicitur generare.

Quarto adducuntur aliqua in contrarium. et subiunguntur solutiones eorum.

Distinctio. vij.

Utrum potentia generandi in diuinis dicatur notionaliter siue relative.

Dic quatuor declarantur

Primo declaratur illud de quo queritur.

Secundo utrum potentia generandi vere et

Tabula primi libri.

realiter sit in filio.

Tercio dato q*uod* i filio sit pot*entia* generandi v*erum* ex h*oc* fili*o* possit exire in act*u* generationis.

Quarto v*erum* sit eadem pot*entia* qua pater gignit et filius gignitur.

Distinctio. viij. questio. i.

Utrum in deo sit aliqua compositio.

Dic quattuor declarantur.

Primo v*erum* in deo sit compositio substantialis.

Secundo v*erum* in deo sit compositio accidentalis.

Tercio v*erum* in deo sit compositio modalis.

Quarto p*ro*tra tres conclusiones ex istis elicitas adducunt aliqua et respondetur ad ea.

Questio. ij.

Utrum a*n* intellectiva sit tota in toto corpore. et tota in qualibet parte corporis.

Dic quattuor declarantur.

Primo v*erum* v*erum* anima rationalis sit extensa ex t*er*ensione corporis quod informat.

Secundo dato q*uod* n*on* v*erum* quilibet forma corporis p*ro*ter animam rationalem sit extensa.

Tercio declaratur illud quod questio querit

Quarto p*ro* v*eritate* terci*e* conclusionis assignantur aliquas instantias et ipsis respondebo.

Distinctio. ix.

Utrum pater sit prior filio.

Dic quattuor declarantur.

Primo v*erum* generatio actiua sit p*ro* p*ri*mitate

Secundo v*erum* h*om*in*um* generatio sit prior p*ro* processione.

Tercio v*erum* paternitas sit prior spiratione actiua.

Quarto v*erum* pater sit prior filio.

Distinctio. x.

Utrum sp*iritu*s sanctus p*ro*cedat p*ro* modum voluntatis.

In ista questione quattuor declarantur.

Primo v*erum* aliqua diuina persona p*ro*p*ri*e dicatur sp*iritu*s sanctus.

Secundo v*erum* talis persona p*ro*cedat p*ro* modum voluntatis.

Tercio dato q*uod* emanet p*ro* modum voluntatis v*erum* tales p*er*sonae possent esse plures.

Quarto p*ro*p*ter* verba beati Augustini videndum est v*erum* sp*iritu*s sanctus p*ro*p*ri*e dicatur nexu patris et filij.

Distinctio. xi. questio. i.

Utrum sp*iritu*s sanctus p*ro*ducatur a solo patre

In ista questione quattuor declarantur.

Primo declaratur illud de quo queritur.

Secundo dato q*uod* pater et filius p*ro*ducant sp*iritu*m sanctum. videndum est v*erum* sint vn*um* principium respectu illius productionis.

Tercio dato q*uod* sic. videndum est v*erum* h*oc* non

obstare ipsi possint dici plures spiratores. Quarto v*erum* pot*entia* spiratiua dicat quid vel ad aliquid.

Questio. ij.

Utrum sp*iritu*s sanctus distingueretur a filio si non procederet ab eo.

In ista questione quattuor declarantur.

Primo v*erum* hec questio sit rationalis.

Secundo dato q*uod* sic. tenetur de hac questione ne pars negatiua. et probatur ipsa rationibus aliquorum reuerendorum doctorum.

Tercio adducuntur aliquae instantie contra huiusmodi rationes et tolluntur.

Quarto ponuntur motiua opposite opinionis et respondetur ad ea.

Distinctio. xij. et xij.

Utrum generatio filij sit prior spiratione sp*iritu*s sancti.

In ista questione quattuor declarantur.

Primo declaratur illud quod questio querit

Secundo v*erum* generatio et spiratio differant realiter.

Tercio v*erum* earum distinctio magis assimilatur distinctioni specificae vel numerali.

Quarto v*erum* sp*iritu*s sanctus possit dici in genus.

Distinctio. xij.

Utrum sp*iritu*s sancto conueniat temporalis processio.

In ista questione quattuor declarantur.

Primo declaratur illud quod queritur.

Secundo v*erum* procedere seu processio sit proprium sp*iritu*s sancto. vel sit commune sibi et filio.

Tercio v*erum* processio temporalis ipsius sp*iritu*s sancti ponat numerum cum eterna sua processione.

Quarto v*erum* in tali temporalis processione deus sp*iritu*s sanctus p*er*sonaliter vel dona sua tantum

Distinctio. xv.

Utrum cuilibet diuinae persone conueniat mitti.

Dic quattuor declarantur

Primo an missio sit in diuinis

Secundo quid sit h*om*in*um* missio. puta v*erum* sit aliquid e*ss*entiale vel notionale.

Tercio v*erum* cuilibet diuinae persone conueniat missio actiue.

Quarto v*erum* cuilibet diuinae persone conueniat missio passiue.

Distinctio. xvi.

Utrum species in quibus sp*iritu*s sanctus temporaliter missus apparuit fuerint imaginariae vel vere reiales seu corporales.

In ista questione quattuor declarantur.

Primo v*erum* missio visibilis conueniat ali-

Tabula primi libri

cu' diuine persone.
Secundo vtrum persona visibiliter missa s'm
quod apparet in corporali specie sit minor
persona que mittit eam.
Tercio declaratur illud quod questio querit
Quarto vtrum tales species formentur mi-
nisterio angelorum.
Distinctio. xvij. questio. i.
Utrum aliquis existens i charitate possit eui-
denter cognoscere se esse in charitate.
In hac questione quattuor declaratur.
Primo vtrum possimus cognoscere quid e
charitas.
Secundo vtrum possimus cognoscere an sit
in nobis charitas.
Tercio dato q' in nobis sit charitas. vtrum
p' h'mōi charitatem possimus exire in actū
meritorum eterne beatitudinis sine specia-
li motione spūs sancti.
Quarto vtrum charitas ⁊ gratia sint duo ha-
bitus realiter differentes.
Questio. ij.
Utrum habitus charitatis augmentū pos-
sit suscipere.
In ista questione quattuor declaratur.
Primo vtrum charitas possit augeri.
Secundo de mō augendi seu suscipiēdi magis
⁊ minus tam charitatis q̄ ceteraz formarū
que intenduntur ac remittuntur.
Tercio vtrum charitas augeri possit in infi-
nitum.
Quarto vtrum charitas possit minui.
Distinctio. xvij.
Utrum hoc nomē donū in diuinis dicatur
notionaliter.
In hac distinctione quattuor declaratur
Primo declaratur illud quod questio querit.
Secundo vtrum soli spū sancto conueni-
at hoc nomen donum.
Tercio vtz spūs scūs sit eo donum quo spūs
Quarto vtrum sit eo donū quo deus.
Distinctio. xij.
Utrum vna persona sit in alia.
In ista qōne declaratur quattuor conclusōes
Prima q' quālibet diuinā psonam eē i quali-
bet diuina psona nō pōt pbari ex diuinarū
psonarum pductione.
Secunda q' hoc nō potest sufficienter pbari
ex diuina relatione.
Tercia q' hoc nō pōt pbari sufficienter si ra-
tio tantūmodo sumit ex diuinarū psonarū
essentia i identificatione.
Quarta q' p'dicta in existentia cuiuslibet diui-

ne psonae in qualibet sufficienter probari po-
test ex reali conuenientia et reali differentia
quam habet diuine psonae nō ppter essentia-
m t'm. nec ppter relationem t'm. sed ppter eēn-
tiam ⁊ relationem simul.

Distinctio. xx.

Utrum omnipotētia diuina pfecte conueniat filio.

In hac questione quattuor declaratur.
Primo vtrum potentia generatiua comphe-
datur sub omnipotentia.

Secundo dato q' sic. vtrum alicui possit co-
uenire omnipotentia. cui tamē repugnat ge-
nerare.

Tercio vtrum omnipotentia perfecte conue-
niat filio.

Quarto vtz pfecte conueniat spūs sancto.

Distinctio. xxi.

Utrum hec sit vera. solus pater est deus.

In hac questione quattuor declaratur.
Primo vtz vnū relatiuū sit de pncipali cōce-
ptu seu p'mario intellectu alterius.

Secundo vtz dictio exclusiua additavni
relatiuorum excludat aliud.

Tercio declaratur illud quod queritur

Quarto vtz hec sit vera. solus deus est deus.

Distinctio. xxij.

Utrum aliquod nomen ab homine deo impo-
situm p'prie conueniat deo.

In hac distinctione quattuor declaratur

Primo vtrum deus sit nominabilis.

Secundo vtrum deus sit nominabilis plu-
ribus nominibus.

Tercio. vtrum aliquod istorū nominū pu-
re ⁊ p'prie conueniat eēntie diuine s'm se et nō
in ordine ad aliquod opus.

Quarto vtz nomina attributalia de deo dicā-
tur p'prie ⁊ s'm distinctas rationes

Distinctio. xxij.

Utrum hoc nomen persona p'dicetur plurali-
ter in diuinis.

In hac questione quattuor declaratur.

Primo vtrum hoc nomen psona sit nomē p-
me intentionis vel secunde.

Secundo dato q' sit nomen p'me intentionis
vtrum repiatur in diuinis.

Tercio vtrum psona in diuinis significet s't-
stantiam vel relationē.

Quarto declaratur illud quod queritur.

Distinctio. xxij.

Utrum in diuinis sit verus numerus.

In hac questione quattuor declaratur.

Primo de ipsa vnitāte q' est pncipiū numeri.

Secundo q' sit materia numeri p'prie dicti

Tabula primi libri.

Tercio q̄ sit forma numeri siue qd̄ dicat nūe-
rus q̄tū ad suū esse formale. putavtz nume-
rus fm̄ suuz cē formale sit aliqd̄ extra aiām
realiter differens a rebus numeratis.

Quarto declarat illud quod queritur.

Distinctio. xxv.

Utrū hoc nomen p̄sona de deo ⁊ creaturis di-
catur equivoce.

In hac questione quattuor declarātur.

Primo q̄ hoc nomen p̄sona de deo et creatu-
ris nō dicitur equivoce.

Secundo q̄ nō dicit vniuoce.

Tercio q̄ dicit analogice.

Quarto q̄ h̄mōi analogia maḡ declinat ad
equivocationē q̄ ad vniuoctionē.

Distinctio. xxvi.

Utz p̄sone diuine relationibz distinguant̄.

In hac questione quattuor declarātur.

Primo utz p̄sone diuine distinguant̄ absolute

Secundo vtrum distinguant̄ origine.

Tercio utz distinguant̄ diuina relatione

Quarto dato q̄ sic. vtrum cuz tribus suppo-
sitis relatiue distinctis sit dare vniuz suppo-
situm absolutum.

Distinctio. xxvij.

Utrum tot debemus ponere esse in diui-
nis quot ponimus relationes

In ista questione quattuor declarātur.

Primo quot sint reales relatiōes in diuinis.

Secundo vtrum in diuinis sint tot vereres
quot sunt relationes.

Tercio vtrum h̄mōi relationes sint postero-
res actibus notionalibus.

Quarto vtrum verbum dicitur essentialiter
vel notionaliter in diuinis.

Distinctio. xxvij. ⁊ xxix.

Utrum hoc nomen principii p̄ compatioem
ad intra debeat admitti in diuinis

In hac questione duo declarantur.

Primo vtrum in diuinis sit principium for-
maliter constitutiū.

Secundo vtrum in diuinis sit principium
originaliter productiuum.

Distinctio. xxx.

Utrum relatio dei ad creaturā sit prior relati-
one creature ad deum vel e conuerso.

In ista questione quattuor declarātur.

Primo vtrum aliqua relatio sit inter deum ⁊
creaturam

Secundo dato q̄ sic vtruz talis relatio sit re-
alis ex parte dei.

Tercio vtrum sit realis ex parte creature.

Quarto declarat illud quod questio querit.

Distinctio. xxxi.

Utrum equalitas in diuinis sit relatio real.

In hac questione quattuor declarātur.

Primo vtrum equalitas in creaturis sit rela-
tio realis.

Secundo utz eq̄litas i diuinis sit relatio realis

Tercio dato q̄ nō. vtrum in diuinis equali-
tas sit relatio rationis.

Quarto gratia predictorum declarantur ali-
qua de relatione idētitatis.

Distinctio. xxxij.

Utrum pater diligat se spiritus sancto.

In ista questione quattuor declarātur.

Primo utz p̄ ⁊ filius diligant se sp̄s sancto.

Et p̄ hoc pater etiā ad illud quod queritur

Secundo vtrum diligat nos sp̄s sancto.

Tercio vtrū p̄ sit sapiēs sapiētia genita.

Quarto vtrum filius sit sapiens sapiētia igē-
nita.

Distinctio. xxxij.

Utrum proprietates relatiua in diuinis reali-
ter differat ab essentia.

In hac questione quattuor declarātur.

Primo declarat illud quod questio querit.

Secundo vtruz proprietates relatiua realiter
differat a persona diuina.

Tercio vtrum proprietates diuine sint in es-
sentia ⁊ in personis.

Quarto utz nō obstāte q̄ proprietates diuine
differat ab eēntia diuina sola rōne. possim⁹

saluare q̄ proprietates inter se realiter differat
⁊ p̄sonas faciant realiter differre.

Distinctio. xxxij.

Utrum persona diuina differat realiter ab es-
sentia diuina.

In ista qōne q̄ttuor p̄bant̄ cōclusiones.

Primo q̄ in diuinis persona ab essentia non
differt re absoluta.

Secundo q̄ non differt re relata.

Tercio q̄ differunt ratione.

Quarto p̄pter aliq̄ dicta mgr̄i i ista d̄ssicti-
one. xxxij. oñdit q̄ nō obstāte p̄dicta oīmo

da simplicitate diuina multa tñ transūpri-
ue ex creaturaz similitudine dici p̄nt de deo

Distinctio. xxxv.

Utrum primū obiectuz diuine cognitionis
sit ipsa diuina essentia.

In ista qōne declarant̄ q̄ttuor cōclusiones.

Prima ē q̄ deus primo cognoscit seipsum.

Secunda q̄ cognoscēdo se cognoscit alia a se

Tercia q̄ cognoscēdo essentiam suam abs-
q̄ omni distinctione intrinseca siue essentie
cognoscit omnia exteriora distincte.

Tabula secundi libri

Quarta q̄ ip̄e creature a deo cognite p̄nt aliq̄
mō dici sc̄daria obiecta cognitōis diuine.

Distinctio. xxxvi.

Utrum mali habeant ideam in deo.

In ista questione quattuor declaratur.

Primo vtrum distince idee sint in deo.

Secundo vtz infinite idee sint in deo.

Tercio vtz malū culpe habeat ideā in deo.

Quarto dato q̄ nō videntum est quomodo
deus cognoscat malum.

Distinctio. xxxvij.

Utrum ois suba spūalis sit in loco.

In ista questione quattuor declaratur.

Primo vtrum deus sit in loco.

Secundo vtrum angelus sit in loco.

Tercio vtz aīa rōnalis sit in loco.

Quarto vtz natura vniuersalis sit i loco.

Distinctio. xxxviij. z. xxxix.

Utrum scientia dei sit causa reruz ad extra p̄
ductarum.

In ista questione declaratur quattuor.

Primo declaratur illud quod queritur.

Secundo vtrum deus cognoscat futura cō
tingentia.

Tercio vtrum deus possit scire infinita.

Quarto vtrum dei providentia se extendat
ad omnia.

Distinctio. xl.

Utrum possibile sit p̄destinatum ad salutē
finaliter nō saluari.

In ista questione quattuor declaratur.

Primo quid sit reprobatio.

Secundo quid sit p̄destinatio.

Tercio vtrum p̄destinatus possit damnari.

Quarto vtz reprobatu possit saluari.

Distinctio. xli.

Utrum reprobatio possit impediri precibus
sanctorum.

In ista questione quattuor declaratur.

Primo inquir̄ de causa reprobationis.

Secundo inquir̄ de cā p̄destinationis

Tercio vtrum p̄destinatio iuuari possit p̄
cibus sanctorum.

Quarto vtrum reprobatio impediri possit p̄
cibus sanctorum.

Distinctio. xliij. z. xliij.

Utrum in deo sit potentia pprie dicta.

In ista questione quattuor declaratur.

Primo vtrum in deo sit potentia.

Secundo vtrum in deo sint plures potentie.

Tercio vtrum in deo sit potentia siue virtus
infinita.

Quarto vtz deus ad aliqua faciēda sic obli

get q̄ de necessitate iusticie teneat ea facere.

Distinctio. xliij.

Utrum deus totum vniuersum potuerit face
re melius.

In ista questione quattuor declaratur.

Primo vtrum virtute diuina aliqua ps vnt
uersi possit fieri melior.

Secūdo vtrum in infinitum procedendo q̄
cungz creatura data deus semp possit facere
perfectiorem.

Tercio declaratur illud quod queritur.

Quarto vtrum deus possit facere aliud vni
uersum illo vniuerso manente.

Distinctio. xlv. z. xlvi.

Utrum voluntas dei sit immediata causa cre
aturarum.

In ista questione quattuor declaratur.

Primo vtrum in diuinis sit voluntas.

Secūdo declaratur illud quod queritur.

Tercio vtrum deus velit mala fieri.

Quarto vtrum bonum sit mala fieri.

Distinctio. xlvij. z. xlvij.

Utrum si deus aliquid de nouo vellet quod
non voluit ab eterno ex hoc realiter muta
retur.

In ista questione quattuor declaratur.

Primo declaratur illud quod queritur.

Secūdo vtz aliquid existens p̄tra diuinaz
voluntatem possit cadere sub p̄cepto.

Tercio vtrum teneamur nostram voluntatē
conformare diuine voluntati.

Quarto in q̄ debeat esse hmōi p̄formitas.

Ituliquestio

num secundi scripti Thome de
Argentina.

Distinctio prima. questio. i.

Utrum possit euidenti ratione p̄bari eē vnū
p̄ncipium p̄mū.

In hac questione quattuor declaratur.

Primo vtz sit dare vnū p̄mū p̄ncipiū.

Secundo vtz istud p̄ncipiū sit rez effectiuū

Tercio vtz aliquid possit p̄duci de nihilo

Quarto vtz hoc possit ostendi euidenti rati
one de quo querit̄ i questione.

Questio. ij.

Utrum ab isto p̄mo p̄ncipio nō ex necessita
te nature agente sed libera voluntate potuer
rit mūdus ab eterno p̄duci.

In ista questione quattuor declaratur

Primo vtz mūdus ab eterno fuerit.

Secundo dato q̄ nō. videndum est vtrum